

ПРАВИЛНИК за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа (Загл. изм. - ДВ, бр. 96 от 1982 г.)

Утвърден с ПМС 184 от 1958 г., обн., ДВ, бр. 73 от 12.09.1958 г., изм., бр. 10 от 4.02.1964 г., бр. 77 от 28.09.1976 г., бр. 96 от 7.12.1982 г., бр. 77 от 4.10.1983 г., бр. 103 от 25.12.1990 г.

Библиотека закони - АПИС, т. 2, р. 4, № 350

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ (Загл. изм. - ДВ, бр. 96 от 1982 г.)

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 1982 г.) Легализирането и заверяването на документи и други книжа се извършва в страната от Министерството на външните работи, а в чужбина - от дипломатическите и консулските представителства на НРБ.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 1982 г.) Лицата, които извършват легализации и заверки, се определят с писмена заповед от министъра - за Министерството на външните работи, а за дипломатическите и консулските представителства на НРБ - от шефа на представителството.

Чл. 2а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 1982 г., изм., бр. 103 от 1990 г.) (1) Преводите на документите и другите книжа в страната се извършват от Министерството на външните работи, а в чужбина - от дипломатическите и консулските представителства на Република България.

(2) Министерството на външните работи, респективно отдел "Консулски", може да възлага с договор преводите да се извършват от държавни, обществени, кооперативни и частни фирми.

(3) Министерството на външните работи чрез отдел "Консулски" осъществява контрол върху качеството на преводите и оформянето на преведените документи и други книжа. При констатиране на системни пропуски в качеството на преводите и тяхното оформяне Министерството на външните работи може да прекрати сключените договори.

(4) Лицата, които извършват преводи в Министерството на външните работи, се определят от министъра на външните работи, а в чужбина - от ръководителя на съответното дипломатическо или консулско представителство. Лицата, които извършват преводи във фирмите, сключили договор за преводи с Министерството на външните работи, се определят от ръководителите на тези фирми.

Глава втора ЛЕГАЛИЗАЦИИ

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 77 от 1976 г. и бр. 77 от 1983 г.) Министерството на външните работи легализира документи и други книжа, издадени от учреждения, подведомствени на отделно министерство или пряко на Министерския съвет, само ако те са заверени от последните. Документи, издавани от кметствата и общинските (районните) народни съвети, нуждаещи се от легализиране (заверка), се заверяват от упълномощено за това лице от председателя на изпълнителния комитет на общинския (районния) народен съвет.

Чл. 4. Министерството на външните работи легализира документи и други книжа, издадени от учреждения, които не са пряко подведомствени нито на отделно министерство, нито на Министерския съвет, както и от обществено-политически, масови, стопански, културно-просветни и други организации, само след като те бъдат заверени от централните ръководства на тези учреждения и организации.

Чл. 5. Министерството на външните работи легализира преписи от официални документи и други книжа, ако те са надлежно заверени от нотариуса и Министерството на правосъдието.

Чл. 6. Легализация на документи и други книжа, подписани от частни лица, се извършва само ако подписите на тези лица са нотариално заверени, а подписът на нотариуса е заверен от Министерството на правосъдието.

Чл. 7. След като бъде легализиран от Министерството на външните работи, документът трябва да бъде заверен от дипломатическото или консулското представителство на страната, за която е предназначен.

Чл. 8. Министерството на външните работи легализира документи и други книжа, произхождащи от друга страна, само ако те са заверени от намиращото се в България дипломатическо или консулско представителство на тази страна или от дипломатическото или консулското представителство на страната, поела защитата на нейните интереси в България.

Чл. 9. Министерството на външните работи и дипломатическите и консулските представителства на НРБ легализират фотокопия от документи и други книжа, ако последната заверка е положена върху фотокопието в оригинална форма.

Чл. 10. Всяко дипломатическо и консулско представителство на НРБ може да заверява подписите и печатите на Министерството на външните работи и на всички останали дипломатически и консулски представителства на НРБ.

Чл. 11. Дипломатическите и консулските представителства на НРБ легализират документи и други книжа, издадени в чужди страни, само ако документите са заверени от Министерството на външните работи на страната, в която се намират представителствата.

Чл. 12. Легализации на документи и други книжа, произхождащи от страна, с която НРБ няма дипломатически отношения, се извършват от дипломатическите или консулските представителства на НРБ в трета страна, където има представителство, и на страната, от която произхожда документът. В тези случаи документът се легализира само ако има заверка от чуждото представителство на страната, от която произхожда документът, и от Министерството на външните работи на третата страна, в която се намират чуждото и българското представителство.

В някои случаи Министерството на външните работи легализира направо такива документи и книжа, но само ако те са заверени от Министерството на външните работи на страната, от която изхождат.

Ако страната е възложила защитата на нейните интереси на друга страна, документът се легализира от дипломатическото или консулското представителство на тази страна.

Чл. 13. Чужди документи, легализирани от дипломатическите или консулските представителства на НРБ, не се нуждаят от допълнителна заверка и са валидни на територията на страната.

Чл. 14. Документи по гражданското състояние на лицата, издадени от органи на чужда държава, не се нуждаят от заверка, ако са изпратени по дипломатически път. В такъв случай се извършва служебно заверен превод на актовете, като извършеният превод съставлява неразделна част от оригиналния акт, който се изпраща за служебно административно ползване на съответния народен съвет.

Чл. 15. Съдебни документи, изпратени по дипломатически път при изпълнение на съдебни поръчки, не се нуждаят от заверка, освен ако чуждата страна не поиска изрично това.

Чл. 16. На базата на взаимност министерството изпраща безплатно актове, удостоверения или служебно заверени преписи от актовете по гражданското състояние на заинтересуваната страна, чието гражданство носи лицето.

Заверка на подписи

Чл. 17. Дипломатическите и консулските представителства на НРБ заверяват подписите на български и чужди граждани след надлежно установяване на самоличността им и при спазване разпоредбите на

Гражданския процесуален кодекс, Правилника за нотариалната работа, Закона за държавните такси и тарифите към него.

Подписите на български и чужди граждани върху документи, с които се прехвърлят имуществени права и задължения върху имоти на български граждани в чужбина и на чужди граждани в нашата страна, не могат да бъдат заверявани без предварително разрешение от Министерството на финансите.

Подписите на чужди граждани се заверяват само ако документът е предназначен да произведе действието си в България.

Глава трета

ПРЕВОДИ

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 1982 г. и бр. 103 от 1990 г.) (1) Министерството на външните работи, дипломатическите и консулските представителства на Република България и сключилите договор с Министерството на външните работи фирми за преводи извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд език на български само ако тези документи са легализирани по реда, посочен в глава втора на този правилник.

(2) Преводите от сключилите съответни договори с Министерството на външните работи се извършват на специални бланки или официално оформени фирмени знаци, ако се използва компютърна или лазерна техника. Лицата, които извършват тези преводи, отговарят за тяхната достоверност съгласно закона.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 10 от 1964 г., бр. 96 от 1982 г. и бр. 103 от 1990 г.) (1) Дипломатическите и консулските представителства на Република България и сключилите съответни договори с Министерството на външните работи фирми за преводи могат да извършват преводи на частни документи, без тези документи да бъдат предварително заверени, освен ако те съдържат въпроси за прехвърляне на имуществени права и задължения.

(2) При извършване на преводите по предходната алинея от дипломатическите и консулските представителства на НРБ под тях се поставя изричната уговорка "за верността на превода, но не и за автентичността на документа". В такъв случай дипломатическите и консулските представителства не отговарят за автентичността на документа.

Чл. 20. Преводи от един чужд език на друг не се извършват направо, а само след като документът бъде преведен от единия чужд език на български, а след това от български на втория чужд език. В този случай се събират такси и за двата превода.

Чл. 21. Преводи, в които са допуснати поправки, заличавания, вмъквания и изтривания, са невалидни.

Глава четвърта

ТАКСИ

Чл. 22. Таксите за легализация и преводи в Министерството на външните работи и в дипломатическите и консулските представителства на НРБ се събират съобразно Закона за държавните такси, тарифите към него и инструкциите по приложението му от натоварените с писмена заповед за това лица, които отговарят за верността на извършените преводи, за редовността на положените заверки и за събраните такси.

Върху черновката на извършения превод или върху заявлението, с което се иска легализацията или преводът, се отбелязва каква сума е събрана и изразходвана.

Чл. 23. (Отм. - ДВ, бр. 96 от 1982 г.).

Чл. 24. Освобождаването от такси за легализация и преводи се допуска само в случаите, предвидени в Закона за държавните такси, тарифите към него и чл. 167 от Кодекса на труда.

Глава пета

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 25. Разпоредбите на този правилник са задължителни, доколкото в сключените спогодби и споразумения с чужди страни не се предвижда друго.

Чл. 26. При настъпване на изключителни и непредвидени събития и обстоятелства от естество да направят неприложими разпоредбите на настоящия правилник Министерството на външните работи издава специални разпоредби, установяващи временен режим на легализации и преводи, с оглед да се обезпечи защитата на българските интереси.

Чл. 27. Настоящият правилник влиза в сила от деня на обнародването му в "Известия на Президиума на Народното събрание".

Преходни и заключителни разпоредби към

Постановление № 40 на МС от 1982 г.

(ДВ, бр. 96 от 1982 г.)

§ 9. Преводите за нуждите на гражданите от окръзите, в които няма открити бюра за преводи или няма преводачи на съответните езици, се извършват от Бюрото за преводи на ПУ "Комплексни услуги" към Столичния народен съвет или от бюрата за преводи на съответните предприятия в други окръзи.

§ 10. Това постановление влиза в сила от 1 януари 1983 г.